

Grote kantoren en allochtonen weten elkaar niet te vinden

Foto's: Memory Productions

Linus Hesselink, eindredacteur

Als de kantoren eisen dat de nieuwe aanwas naast de studie leuke dingen heeft gedaan, zoals op studiereis gaan en zitting nemen in het bestuur van een studentenvereniging, dan sluiten ze allochtonen bij voorbaat uit. Want die hebben daar de tijd of het geld niet voor.' Deze hartekreet kon op veel instemming rekenen bij het publiek van de workshop 'Allochtonen in de advocatuur', die op 11 maart jl. werd gehouden in het kader van het Nationaal Juristencongres in de Amsterdamse RAI. Zo'n honderdvijftig rechtenstudenten en pas afgestudeerden, zo te zien bijna allemaal allochtoon, kwamen praten met het panel, bestaande uit Gülsen Alkan (ex-advocaat), Klaas Bisschop (partner bij Lovells) en Marnix Aarts (notaris bij Houthoff).

In Engeland en de VS wordt er door grotere advocatenkantoren speciaal beleid gevoerd voor allochtonen, in Nederland niet. Klaas Bisschop wist van speciale entreedagen voor allochtonen in Engeland. Dwingende wetgeving en commerciële druk – grote cliënten vragen wat het kantoor doet aan *minorities* en diversity – brengen Angelsaksische kantoren tot een veel actievere opstelling dan de Neder-

landse. Bisschop verbaasde zich erover dat er van de beëdigde advocaten die hij onlangs meemaakte, niemand naar de grotere kantoren ging.

Cijfers zijn er niet, al helemaal niet sinds de Wet samen per 2004 werd afgeschaft. Niettemin waren zaal en panel het erover eens dat te weinig allochtone advocaten de grotere advocatenkantoren weten te bereiken. Marnix Aarts: 'Onze staf is wel een afspiegeling van de bevolking, maar onze juridische functies zijn dat niet.' Toen gespreksleider Doeko Bosscher vroeg wie van de aanwezigen het ging proberen bij de grotere kantoren, staken niet meer dan tien mensen hun hand op.

Gülsen Alkan was zeven jaar advocaat, bij twee grote kantoren. In juni 2001 sierde haar foto nog de omslag van dit blad. 'Voor de grote kantoren moet je aan een bepaald plaatje voldoen, waaraan de meeste allochtonen niet denken te voldoen, dus denken ze dat ze niet veel kans maken. Maar een allochtoon die afstudeert, gééft er al blijk van eruit te springen, doorzettingsvermogen te hebben. Daar zou een kantoor ook naar moeten kijken, en niet alleen naar "leuke dingen ernaast".'

Een jongeman in de zaal: 'Ik pas niet in een grote-kantoorcultuur. Vrijdags verplicht borre-

len, meedoen aan de lunch en etentjes, verplicht ellebogenwerk, verplicht golfen, grapjes over allochtonen: niks voor mij.' Hij kan zich misschien later melden bij de advocaat uit de Bijlmer die blijkbaar gekomen was om de aanwezige jongeren een hart onder de riem te steken. 'Grote kantoren nemen advocaten van allochtone herkomst niet serieus. Ons advocatenkantoor bestaat uit zes allochtonen. Wij willen heel groot worden – solliciteer bij ons.'

Even later merkte dezelfde man op wat de aanwezige allochtonen te doen stond wilden ze succesvol worden. 'Allochtonen moeten zich bundelen, samen kantoren oprichten en dan cliënten afpakken van de grote kantoren. Dan zullen die wel veranderen. Overigens kun je ook op een klein kantoor heel goed voelen hoor!' Zijn enthousiasme stak anderen aan: 'We moeten ons richten op de meerwaarde die we hebben. Wij zijn beter in staat om contact te maken met bepaalde delen van de maatschappij, en van het bedrijfsleven. "Ethno-marketing" is een fenomeen dat nog maar net is ontdekt.'

Waarom is Gülsen Alkan eigenlijk geen advocaat meer? 'Ik moest er even uit, ik was ziek geworden. Dat had niet met de advocatuur te maken, niet met mijn positie daar. Dat geloof ik niet echt, tenminste.'